

Grillige oevers goed voor baars

Groei is een essentieel biologisch kenmerk van vissen en kennis daarover is van belang voor het beheer van visserij, visstanden en wateren. Het is echter ook een complex fenomeen. Om meer te leren over de relatieve invloed van de diverse factoren, brachten Duitse onderzoekers de groei van baars in dertien grindputten in kaart. Met een breed opgezette bemonstering van de visstand en de inventarisatie van een groot aantal (habitat) variabelen verzamelden ze data over de diverse variabelen. De groei van baars bleek het best te beschrijven met een combinatie van de oeverlijnontwikkeling, de biomassa aanwezige predatoren en de waterdiepte. De groeisnelheid nam toe bij een hogere biomassa aan predatoren, een grotere waterdiepte en een meer grillige, gevarieerde oeverlijn. De oeverlijnontwikkeling werd gedefinieerd als de ratio van de

werkelijke oeverlengte in vergelijking met de omtrek van een cirkel, gerekend voor identieke oppervlakken. De hoogste, berekende waarde bedroeg 1,8. De oeverlijnontwikkeling scoorde het best als enkele, eenvoudige variabele voor de groei van baars. Positieve effecten van waterplanten en dood hout bleken niet aantoonbaar. Grindputten zijn vaak mesotroof, hebben steile taluds en meestal weinig variatie in habitats en structuren in de oeverzone. De baars heeft vooral gedurende de ontwikkeling van larve tot juveniel een complexe voedseleecologie. Een gevarieerde oeverlijn representeert een grote variatie in structuurcomplexiteit en daarmee habitats die tegelijkertijd beschutting en voedsel bieden. Het onderzoek geeft aan dat het vergroten van oeverlengte in combinatie met een gevarieerde inrichting de ontwikkeling van de

baarsstand bevordert. Een in de praktijk snel te bepalen oeverlijnontwikkelingsfactor lijkt daarbij een goede indicator voor de groeipotentie van baars in grind- en mogelijk ook zandwinputten.

Bron: Hönhe et al. (2020). Environmental determinants of perch (*Perca fluviatilis*) growth in gravel pit lakes and the relative performance of simple versus complex ecological predictors. *Ecol. Freshw. Fish* febr. 2020. <https://doi.org/10.1111/eff.12532>

